Р Е Ш Е Н И Е
№ 3365

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **II отделение 38 състав,** в публично заседание на 06.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5940** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Би Ви Т.” О. със седалище и адрес на управление в гр.С. срещу уведомително писмо за извършено плащане изх.№01-2600/6975 от 22.07.2009г., издадено от началника на Р. А. –Република България, С.-Г., П. Държавен фонд „З.” . С процесното писмо жалбоподателят е уведомен за одобрената сума за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за земеделска дейност, за които последният е подал Общо заявление за единно плащане на площ. Одобрената за заплащане сума е в общ размер на 42 931,58 лева, а общият размер на приложените санкции и редукции е в размер на 81 660,11 лева.

Жалбоподателят счита, че санкциите и редукциите са наложени неоснователно. Оспорва констатациите от извършените проверки на място. Навежда доводи за нищожност и незаконосъобразност на административния акт – липса на компетентност на издалия го орган, нарушение на установената форма, липса на мотиви, противоречие с материалните разпоредби на закона. Претендира възстановяване на разноските по делото.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и представя мотивирано становище за нейната неоснователност. Претендира разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от активно легитимирано лице, с правен интерес от оспорването. Уведомителното писмо обективира изричен отказ за плащане и финансова санкция по направеното с Общото заявление по образец искане. Плащанията се извършват по реда на Глава четвърта от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПСП). Законът не предвижда обективиране на административния акт в конкретна форма. Крайният акт в това производство намира външен израз във фактическите действия - превод на одобрената за плащане сума и съответно непревеждането на наложените санкции и редукции. Със заповед № РД-09-835/20.12.2007г. на министъра на земеделието и продоволствието и заповед №РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните Държавен фонд "З." е акредитиран за единствена Р. А. (РА) за Република Б за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (ОСП на ЕС). Съгласно императивната норма на чл. 30 и сл. от ЗПЗП, РА осъществява функциите си въз основа на Интегрирана система за администриране и контрол (ИСАК). Задължението за въвеждане и функциониране на ИСАК произтича пряко от чл. 17, дял II, глава IV на Регламент (ЕО) № 1782/2003 г. на Съвета и от Регламент (ЕО) № 796/2004 г. на Комисията. Видно от регламентацията на ЗПЗП (чл. 30, ал. 2 и чл. 31) и цитираните норми на общностното право ИСАК е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове уведомителните писма, с които се признават и изчисляват сумите по заявените от съответното лице схеми и мерки за подпомагане или се намалява или отказва изплащането им поради различни причини, заложени в нормативната уредба. Ето защо законът не е поставил изискване то да бъде подписано от конкретно длъжностно лице. Писмото е подписано от Ръководителя на ОРА С.-Г., упълномощен със Заповед №01-РД/1104/15.07.09г. на изпълнителния директор на Дф
„З.”. С уведомителното писмо заявителят е уведомен за предпиретите действия по заявлението му. Тъй като с него непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя, съдът счита, че то е индивидуален административен акт, издаден в предвидената от закона форма. Фактическите и правни основания за издаването му се съдържат в таблицата, представяща начина на формиране на общата сума за финансово подпомагане. Уведомителното писмо представлява годен за оспорване индивидуален административен акт, който е изпълнил изискванията на чл. 59 от АПК, по отношение на изискуемото съдържание и реквизити на акта. Тук следва да се отбележи, че законодателството допуска и други аналогични актове- напр. генерираните съобщения за дължими местни данъци и такси. По изложените съображения, съдът намира, че уведомителното писмо е акт, подлежащ на оспорване, и следователно, жалбата против него е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа и правна страна се установява следното:

Жалбоподателят е земеделски стопанин (с уникален регистрационен номер УНР 181916 по смисъла на § 1, т. 23 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗПЗП. На 10.05.2008г. жалбоподателят е подал Общо заявление за плащания на площ за 2008г. с уникален идентификационен номер УИН 22/100508/11031., за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), по Схемата за национални доплащания

(НД) и Схемата за плащания за природни ограничения на фермери в планински райони (НР1). Видно от Заявлението жалбоподателят е заявил за подпомагане 35 броя парцели с обща площ 777.73 ха, всички - по СЕПП и НР1, а 4 от тях - и по НД. Заявените групи култури са: естествени ливади, слънчоглед, пшеница, угар, царевица за силаж.

Със заповед 048807/18.08.2008г. на главен експерт П. Регионалния технически инспекторат С.-Г. към „ДФ „З." е възложено извършване на проверка на място по заявлението на жалбоподателя, обхващаща всички заявени за подпомагане имоти. Проверката е извършена в периода 18-21.08.2008г. като са използвани GPS и визуален метод на контрол. Естествените ливади са заявени с площ 644.01 ха, на място са установени 500.03 ха. Заявена е засята със слънчоглед площ 10.95 ха, а на място са установени 8.08 ха. Заявена е засята с пшеница площ 28.00 ха, а на място е установена 72.92 ха. Заявена е угар с площ 21.85 ха, а на място е установена пустееща земя. Естествените ливади не са почистени от нежелана храстовидна растителност и има навлизане и разрастване на млада дървесна растителност. От допустимата площ са изключени площите с гъста храстовидна растителност (къпини, шипки, трънки) и дървесна растителност. Резултатите от проверката на място са отразен в контролен лист и са съобщени на жалбоподателя.

Жалбоподателят е възразил срещу констатациите от проверката с възражение изх.№27/02.09.2008г. Във възражението е посочено, че целият имот №95815937-1 с площ 50 ха е дискован и наторен през 2007г., но поради наличие на високи подпочвени води в едната част е засят само наполовина, а останалата част е заявена като угар. Относно имоти №№12283-20-7-1 и 12283-117-7-1, заявени като естествени ливади за косене или паша на животни, се сочи, че са окосени само в една част, а в другата са почистени от пасищните животни. Относно терените на територията на с.Радотина и с.Гурково се сочи, че същите ще бъдат почистени до края на сезона на пашата през месец декември от още пасищни животни, с които ще бъде допълнено стадото. Оспорва се констатацията по отношение на заявения слънчоглед като се твърди, че имотът е изцяло засят.

Жалбоподателят не представя доказателства - нито в подкрепа на възражението си пред административния орган, нито в съдебното производство, във връзка с установеното несъответствие на площта, засята със слънчоглед.

По делото е изслушана съдебно-икономическа експертиза., заключението по която не е оспорено от страните. Заключението на вещото лице се цени от съда като обективно и компетентно и в съвкупност с останалия доказателствен материал. Съгласно експертизата жалбоподателят е извършил и отчел разходи за дискование и торене на земеделски имоти в периода ноември 2007г. – януари 2008г. Отчетени са разходи за дълбока оран през ноември 2007г. Не може да се установи по отношение на кой имот са извършените разходи. Дори да се приеме, че те са за целия имот №95815937-1, това обстоятелство не доказва по безспорен начин, че жалбоподателят е извършил необходимата обработка на площ, оставена под угар. Останалите счетоводни документи – отразяващи разходи за гориво, или разходи, извършени след проверката на място, съдът не обсъжда като неотносими към предмета на делото.

Съдът приема за установено, че заявената като угар с площ 21.85 ха представлява пустееща земя. Тази площ е била предназначена за сеитба, но поради причините, посочени от жалбоподателя - високи подпочвени води, е била оставена незасята, т.е. изключена е от сеитбооборота по обективни причини, а не с цел планирано възстановяване на земята и опазване на почвеното плодородие.

В общностното право режимът на земите под угар е уреден в чл.107 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета, съгласно който земеделските производители, които кандидатстват за плащане на базата на площи, имат задължение да оставят част от земите от стопанството си под угар и да спрат производството в тях като получават обезщетение срещу това задължение. Задължението за земи под угар се определя като процент от площите, засети с полски култури по силата на настоящата глава от регламента. Площите, оставени под угар, не бива да са по-малки от 0.1 хектара по размер и 10 метра на широчина. В надлежно обосновани случаи във връзка с околната среда, държавите-членки могат да приемат и площи от най-малко 5 метра широчина и размер 0.05 хектара. Прилагайки разпоредбите на Регламент (ЕО) № 795/2004 на Комисията 2, от чл. 32 "Условия за площи под угар" е видно, че площите под угар трябва да останат такива за период, който започва най-късно на 15 януари и приключва най-рано на 31 август. Държавите-членки прилагат подходящи мерки, съответстващи на специфичната ситуация на площите под угар, с цел да се осигури, че те се поддържат в добро селскостопанско и екологично състояние и че се опазва околната среда. Такива мерки могат да включват изискването за зелена покривка. Не са наведени твърдения, че площта е заявена като угар в изпълнение на задължението на земеделските производители да оставят част от земята под угар.

Към момента на извършване на проверката , както и към момента на издаване на оспорения акт, българското законодателство, свързано с подпомагането на земеделските стопани, не съдържа легално обяснение за площ, оставена под угар. Такова се открива в други нормативни актове, уреждащи някой въпроси във връзка със земеделието и горското стопанство на Република Б. В Наредба № 29 от 16.12.2005 г. за условията и реда за производство на фиданки за залесяване в горските разсадници - държавна собственост (чл.17 ал.1) се сочи, че част от производствената площ се поддържа във вид на угари за запазване на почвеното плодородие и предотвратяване разпространението на болести и вредители. Понятието „земя по угар” е дефинирано в Наредба № 5 от 10.03.2010 г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища. Съгласно чл.4 ал.4 от Наредбата като земя под угар се класифицира обработваема земя, включена в система за сеитбооборот, на която през съответната стопанска година не се произвеждат земеделски продукти с цел възстановяване на земята. Разпоредбата на чл.10 от наредбата определя, че в добро земеделско състояние са земите под угар, които през същата стопанска година са обработвани най-малко чрез дълбока оран, извършена преди крайния срок за подаване на заявление за кандидатстване, и са включени в сеитбооборота на стопанството. В процесния случай не се доказа de lege ferenda да са извършени действия по обработка на площ, поставена под угар.

По делото е изслушана и съдебно-техническа експертиза относно определяне на допустимата за подпомагане площ. Заключението на вещото лице е оспорено от

ответника. То се цени от съда като обективно и компетентно и в съвкупност с останалия доказателствен материал. На първо място следва да се вземе предвид, че измерванията на експертизата са извършени две години след извършените от ответника контролни измервания, поради което състоянието на земеделската земя не може да бъде адекватно преценено. От експертизата са изключени земите, за които ответникът е провел визуален контрол (пустеещата земя, заявена като угар), както и имотите, които към момента на експертизата не се обработват от жалбоподателя. Експертизата е установила наличие на площи, които не се използват и не се обработват от жалбоподателя, или се смятат за недопустими за подпомагане, и които са включени в заявената площ. Резултатите от експертизата са близки до резултатите от контролните органи. На места е налице многогодишна храстова растителност, където животните не могат да влязат на паша. Според вещото лице на други места е имало млада храстова растителност, която не създава препятствия пред пасищните животни.

Съдът, като взе предвид заключението на експертизата и възражението на жалбоподателя, приема за верни установените от ответника обстоятелства. Във възражението си срещу констатациите от проверката жалбоподателят по същество признава фактите, които по-късно оспорва пред съда- не отрича, че стопанисваната от него земеделската земя е непочистена от нежелана растителност, но счита за достатъчно и сигурно обстоятелството, че тя ще бъде „почистена" от пасищните животни до края на годината, за която се иска финансовото подпомагане. Правилно административният орган е определил площта като недопустима за подпомагане, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 39 от ЗПЗП да е "ползвана земеделска площ". Установената разлика е по-голяма от 3% и помощта е правилно изчислена по реда чл. 51 от Регламент на Комисията 796/2004г.

Правилно е приложена и редукция на общата сума за неспазване на изискванията за добро земеделско и екологично състояние на земята съгласно чл.66 от Регламент на Комисията 796/2004г. Във връзка с чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП и съгласно Заповед № РД-09-293 от 4 май 2007 г. на министъра на земеделието и горите (обн. ДВ, бр.42 от 2007 г., изменена и допълнена със Заповед № РД-09-549 от 15.08.2007 г. ДВ, бр. 70 от 2007 г.,Заповед № РД-09-683 от 26.10.2007 г. и Заповед № РД-09-808 от 13.12.2007 г.;) са одобрени Условия за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние – относими към п роцесния период. По Национален стандарт 4.2 е задължително постоянните пасища да се почистват от нежелана храстовидна растителност (къпина, шипка) и да се провежда борба с агресивни и устойчиви растителни видове (орлова папрат, чемерика). Съгласно разпоредбата на чл.4 т.1 от Наредба № 11 от 3.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.,издадена от министъра на земеделието и продоволствието, обн., ДВ, бр. 40 от 18.04.2008 г., кандидатите за подпомагане са длъжни да спазват условията за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние. Обстоятелството, дали храстите са млади или многогодишни, както дали образуват препятствие пред пасищните животни, са без значение от гледна точка на утвърдения национален стандарт.

Не се оспорва по делото, че на жалбоподателя е изплатена сума в размер на

42 931,58 лева. по схемите и мерките за директни плащания за одобрената за подпомагане площ.

Не са налице твърдените отменителни основания по чл.146 от АПК. Жалбата срещу административния акт е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

П. този изход на спора разноските са в тежест на жалбоподателя. Жалбоподателят следва на основание чл.143 ал.4 от АПК да заплати на ответника възнаграждение за процесуален представител в размер на 150 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд С.-Г., II отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Би Ви Т.” О., със седалище и адрес на управление в гр.С., срещу уведомително писмо за извършено плащане изх.№01-2600/6975 от 22.07.2009г., издадено от началника на Р. А. –Република България, С.-Г., П. Държавен фонд „З.” .

ОСЪЖДА „Би Ви Т.” О., със седалище и адрес на управление в гр.С., да заплати на Държавен фонд „З.” възнаграждение за процесуален представител в размер на150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: